

[Arne Melchior]

mens lærken triler og grågøge kukke.

Du pusling-land, som hygger dig i smug,
mens hele verden brænder om din vugge«.

Det er kendte ord. De er for øvrigt skrevet i 1916, da der var brand i verden. I dag er der brand mange steder i verden, og der er pyromaner på farten rundt omkring Danmark, både i de danske farvande og i det danske luftrum. I den situation med mange pyromaner ude er der nogle, der tror, at de kan slå sig til riddere på at nedtrappe brandvæsenets kapacitet, at afskedige brandmænd og at unnlade at føre brandmateriellet a jour. Jeg advarer imod den måde at disponere på. Lad os håbe, at brandene ikke vil nå os, men lad os også medvirke til, at dette undgås.

Steen Folke (VS):

Der er nok mange, der er glade for, at det ikke er centrum-demokraterne, der skal udrustes med atomraketter.

»Der er ingen, der vil det. Alle vender sig imod det, du kan spørge dem overalt. Der er ingen, der vil det. Spørg blandt dine naboer, spørg dem inde i kantinen, spørg på alle vore skoler. Der er ingen, der vil det. Spørg henne i møntvasken, spørg i indkøbscentret, spørg den lille købmand, spørg sparekassen. Der er ingen, der vil det. Spørg blandt de yngste, spørg dem, der er forældre, spørg alle de ældste. Der er ingen, der vil det. Spørg henne hos gartneren, spørg dem i fagforeningen, spørg dem ude på landet. De siger alle det samme. Der er ingen, der vil det.

Videnskabsmænd advarer. De, der ved mest, siger, at sandsynligheden stiger. Det er et spørgsmål om tid. De, der leder os, siger: vi må forberede os på det, vi må ruste os til det, vi behøver flere raketter, vi må have større bevillinger, vi må betale det, det koster, vi må indstille os på det, vi må stå sammen om det, vi må lære at se det i øjnene, vi må indordne os under det, vi må sikre os mod dem, der altid taler imod det, vi må leve med det, vi må vænne os til det – det er jo ikke sikkert, det varer så længe.«

Sådan har Carl Scharnberg meget præcist beskrevet den situation, der er baggrunden for debatten i dag. I denne sag er der et svælg imellem befolkningen og de generaler og politikere, der træffer beslutningerne.

Situationen er den, at der allerede er fremstillet, opstillet og oplagret våben med en

samlet sprængkraft på 90 mia t trotyl. Det svarer til 15 t pr. menneske på Jorden. 15 t til hver eneste olding og spædbarn, 15 t til alle grønlændere og kinesere, 15 t til hver russer og amerikaner, 15 t til dig og mig.

Mens denne debat foregår, bruger alene det danske militær 5 mill. kr., men det er ingenting mod de samlede militære udgifter i verden, som beløber sig til 6 mia kr. om dagen. På 2 dage bruger militæret det samme, som FN og alle særorganisationerne bruger på ét år. En Trident u-båd koster lige så meget som ét års skolegang for 16 mill. børn i u-landene. Verdens samlede militære udgifter svarer til den totale årlige indkomst for den tredjedel af verdens befolkning, der lever i de fattigste lande.

Alt dette er kendsgerninger, men hvad skal vi stille op med dem? Oprustningen fortsætter i en tilsyneladende uendelig spiral, suverænt anført af USA og Sovjetunionen. Sagen er jo, at oprustningen er et led i opretholdelsen af de to supermagters herredømme i Øst og Vest. Selv om der er tale om samfundsøkonomisk forskellige systemer, så har militæret grundlæggende parallelle funktioner, nemlig opretholdelse af undertrykkende samfundssystemer.

Rustningsindustrien spiller en afgørende rolle i den amerikanske økonomi. Her har kæmpemæssige private koncerner mulighed for milliardprofitter ved en statsgaranteret produktion og afsætning. I en kriseplaget og arbejdsløshedsramt økonomi beskæftiger rustningsindustrien millioner. Samtidig frembringer statens milliardinvesteringer i militære forskningsprojekter teknologiske innovationer, som også kan bruges af den civile industri.

I Danmark er våbenindustrien af beskedent omfang, men der er dog ca. 40 danske virksomheder, der fremstiller krigsmateriel, og den danske eksport af våben er vokset fra 12 mill. kr. i 1970 til 123 mill. kr. i 1977, altså en tidobling, bl. a. som følge af aftalerne om medproduktion af de F-16 fly, som et flertal her i folketinget har besluttet at bruge mindst 3 mia kr. til. Der sker altså en militarisering af den danske industri, om end i det små.

VS gør naturligvis, hvad vi kan – og det er desværre ikke så meget – for at modarbejde hele denne uhyrlige udvikling. Vi tager afstand fra oprustningen i både Øst og Vest. Vi